

عنوان مقاله:

ارزیابی روش پهنه بندی خطر زمین لغزش به روش حائری - سمیعی (مطالعه موردی: حوزه ابخیز خلین دره استان گلستان)

محل انتشار:

سومین همایش ملی فرسایش و رسوب (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

محمدجلیل صیادی - دانشجوی کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گ

فرهاد هنردوست - کارشناس ارشد مدیریت مناطق بیابانی اداره منابع طبیعی گرگان

خلاصه مقاله:

زمین لغزش، حرکت توده ای مواد دامنه ای توسط نیروی ثقل و دیگر نیروها و فرآیندهای تحریک کننده است که به عنوان پدیده ای طبیعی و ضایعه آفرین همواره در زندگی انسانها مطرح بوده است و به طور جدی امکانات اقتصادی و در نهایت، آرامش فرد و جامعه را تهدید می کند. زمین لغزش، همچون سایر پدیده های طبیعی نتیجه حضور و تاثیر متقابل عوامل گوناگون همچون فاکتورهای ژئوفیزیکی، زمین ساختی، ژئوتکنیکی و فعالیتهای انسانی است. با تهیه نقشه پهنه بندی خطر زمین لغزش، می توان مناطق پر خطر را از مناطق کم خطر جدا کرده و نسبت به استفاده از آنها و گسترش سازه های عمرانی و جلوگیری از خسارات زمین لغزش برنامه ریزی و قانونگذاری نمود. در این مطالعه، پهنه بندی خطر زمین لغزش درحوزه آبخیز خلین دره استان گلستان به روش حائری - سمیعی انجام شد. نتایج بدست آمده نشان میدهد که 61/01 درصد از سطح منطقه در کلاس خطر بسیار کم و حدود 30 درصد از سطح منطقه در کلاس خطر متوسط و زیاد می باشد. روش حائری - سمیعی کارآیی لازم، در پهنه بندی خطر زمین لغزش در مقیاس بزرگ (1:50000) را در حوزه آبخیز خلین دره ندارد. بنابراین در اثر استفاده این روش (حائری - سمیعی) در مناطق کوچک، شاخص های آن با توجه به ویژگی های آبخیز منطقه تغییر داده شود تا مطالعات با دقت بیشتری انجام گردد.

کلمات کلیدی:

پهنه بندی، خطر زمین لغزش، روش حائری - سمیعی، خلین دره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/8341>

